

Lotka kerék, de örrö auzgale láthatlanul a parás felé tartotta, azk nájphur cussel
nyelűt megégette s aróka ushér beszédi lett. Th mily rakan vannak, kik színdel
megégettek miat nyelűiket, de aróka csak továbbra is beszédesek s uszippel aem srevémpen
nek a navukkal. beszédeselenséggel valójak a zsidók s bizony van némi igazság val
ban; hártovai kevitjünk, mi vaggjuk a leghurrogasabbak, nem tudunk nevelgen
megpirodni s nem várjuk be, hogy tehatóságunk foordita feleink a vitép fi
gzedünk, mi vaggjuk vovjuk réánk nemel kauszossal vizzelűvással a fiorduk.
Ar egész vitép köneimka Möröst, midön vovakadott isteni küldetésben s izrael ént
Kéhen Phavó de nevem, avval a kifagással éve, hogy özöng beszédi s nem
mestere a nőnak; hárszpu akadimnak ma, kik Möröst minten nem istenék
meg, hanem uellűket vesdesve kiáltanak: mit, beszéltéjesség kiányzil? kudas,
volna mit hallani Pharonak, ha én clóbe lépűk, kudas, hogy aronnal mabodu vovianak
izrael! Möröst volk abban a háben az egyellen... az fölűvágatlan affi s isten ént
vitalantotta küldetésűk s nem a fölűvágott srájiakat, akik a vaggjuk beszédek
kel csak meg ársottak volna izraelnek, amsint istenak ma is, kik jót fölűvágott affi
megges beszédesivel igaznak a komuányellen is zárral dobák a minindes, amsint
legnyalban a legidűvözölle intérédesekkel vevette el a Mibak vovakloris. Phavó
egykor minden zsidófiúvágott a vitép jofatott s isten megis a megény beszédi,
jót nem vágott affi Möröst kiltte korra, ma a komuány a zsidófiúvágott elétét
akaza megmenteni, s katasró helyett minden elétét csak vitépkat hall. A vagg
megjésop nem vité izrael javise volu, csak a beszédek a megényisége viték
jót minden idöben izrael nyugalmának vaggat. — De ha Möröst megény beszéde
ist vitalantotta meg az isten s ha tudjuk, hogy Phavó clótt vakkuzgan Möröst be
nélt, hogy miétk vevette melk ávont? Tudjuk, hogy az cló udakótel Phavó clótt
az volt, 1764 az 1764 3(1) hogy ávón a földre dobta botját, melyköt kigpó lett s mi
fán Phavó vavestói vovantek minvették, ávón botja cluyelte valancuagy; kigpóval
lett botot. 1764 az 1764 3(1) hogy az cló udakótel Phavó clótt
ávón botja nem lett vassagott, hanem ip olgan nevadt, mint volt, minclótt el
vaggatte volna a többi botot. 1764 az 1764 3(1) hogy az cló udakótel Phavó clótt
a legpote jel opviant az udakat minvára. Tudjátok mit jelent ez? Nem más,
mint ávón megényiségét a cielekéséket levén. Ávón botja nem lett legyelt
merobb nem piffadt jót, midön cluyelte a többi botot, midön bevezét meg viték
viték kudasra költötte el. Vaggat érletet a vovakloris? Ha zitevnt minvára

valami az életben, ha mintha csak egyedül lennék, holnapra tudtam volna
kellőket, ^{de} megpróbáltam ellenőrizni őket, és igazságot a mi igazságunk, a siker
után mi nem vagyunk igazságtalok, mint voltak azelőtt, természetünk kinyitása
mellünk méltóság és kegyel a megismerésig legvégsőbb határáig. 1773

1773 (1773) Áron botya képeri a fiókelmeztető jelt, mely előmozdította az utókat
javát; Áron botya nem piított jelt, Áron megérte volt minden cselekedésben,
és azért kezdte "isten Mózes mellett", aki mindig volt beszédesben. 1773
1773 (1773) Mózes és Áron együtt estek meg a felkérésnek az a szűk, mely
eredményre vezetett Máriaóráit, Mózes egyedül és Áron egyedül nem tudta volna
Israel népszerűt kienközölni, együtt, a bevált és a cselekvés megismerésig
egyesülés képeri azt az élet, mely Israel megpróbálta Máriaórái körüli.
Körül. Ezt kell észre venni nem elött katanis, ezt a kétség megérte
sége kell észre venni körülmény, nem szabad kivalladnia sem magai-
val, sem tetteivel, akkor teljesül a próféta sava (1773. 1. 21 / 2. 1. 1773)

"3. 1773. 1. 21 / 2. 1. 1773" 1773 Fejnyugatot talant isten
Israel körül és megérte, hogy megérte volna megismerés védelmeit ekkor, mely
megismerés az ömög népek, hogy Israel istene, az örökösök, a föld és
menny 666. Amen

Israel elött mindig tekintély, de van Thronis elött, holott
kinek Israel elött van tekintély, annak Thronis elött mindig.
Aki hamis, az Israel megismerés, de Thronis népe megérte.